

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1 Splošno ozadje

Gospodarstvo Unije trenutno izgublja znatno količino potencialnih sekundarnih surovin, ki jih je mogoče najti v tokovih odpadkov. V letu 2013 je v EU skupaj nastalo približno 2,5 milijarde ton odpadkov, od tega 1,6 milijarde ton odpadkov ni bilo ponovno uporabljenih ali recikliranih in so zato za evropsko gospodarstvo izgubljeni. Ocenjuje se, da bi bilo mogoče reciklirati ali ponovno uporabiti dodatnih 600 milijonov ton odpadkov. Od celotne količine komunalnih odpadkov, nastalih v Uniji, je bil recikliran samo majhen delež (43 %), medtem ko je bil preostanek odložen na odlagališčih (31 %) ali sežgan (26 %). Unija s tem iz rok izpušča pomembne priložnosti za izboljšanje učinkovitosti rabe virov in vzpostavitev bolj krožnega gospodarstva.

Na področju ravnanja z odpadki se Komisija sooča tudi z velikimi razlikami med državami članicami. Leta 2011 je šest držav članic na odlagališča odložilo manj kot 3 % svojih komunalnih odpadkov, medtem ko je bil ta delež v 18 državah večji kot 50 %, v nekaterih pa je celo presegal 90 %. To neenakost je nujno treba odpraviti.

Predlogi sprememb Direktive 2008/98/ES o odpadkih¹, Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži², Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih³, Direktive 2000/53/ES o izrabljenih vozilih⁴, Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih⁵ ter Direktive 2012/19/EU o odpadni električni in elektronski opremi⁶ so del svežnja ukrepov za krožno gospodarstvo, ki vključuje tudi sporočilo Komisije z naslovom „Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo“.

1.2 Razlogi za predlog in njegovi cilji

Nedavna gibanja kažejo, da je mogoč nadaljnji napredek glede učinkovite rabe virov in da lahko ima velike gospodarske, okoljske in družbene koristi. Spreminjanje odpadkov v vir je bistvenega pomena za povečanje učinkovitosti rabe virov in zaprtje zanke v krožnem gospodarstvu.

Pravno zavezujoči cilji so ključno gonilo za izboljšanje praks ravnanja z odpadki, spodbujanje inovacij in recikliranja, omejevanje odlaganja na odlagališča ter ustvarjanje spodbud, s katerimi bi bilo mogoče spremeniti ravnanje potrošnikov. Krepitev politike o odpadkih ima lahko pomembne koristi: trajnostno rast in ustvarjanje novih delovnih mest, manjše emisije

¹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

³ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

⁴ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34–43).

⁵ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1–14).

⁶ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38–71).

toplogrednih plinov, neposredne prihranke zaradi boljših praks ravnanja z odpadki in bolj zdravo okolje.

Ta predlog za spremembo Direktive 2008/98/ES je odziv na pravno obveznost pregleda ciljev za ravnanje z odpadki iz navedene direktive. Predlogi, ki tvorijo del svežnja o krožnem gospodarstvu in spreminjajo šest zgoraj navedenih direktiv, deloma temeljijo na predlogu, ki ga je Komisija predstavila julija 2014 in ga nato umaknila februarja 2015. So v skladu s cilji časovnega okvira za učinkovito rabo virov⁷ in sedmim okoljskim akcijskim programom⁸ ter vključujejo dosledno izvajanje hierarhije ravnanja z odpadki⁹ v vseh državah članicah, zmanjšanje absolutne količine nastalih odpadkov in količine nastalih odpadkov na prebivalca, zagotavljanje visokokakovostnega recikliranja in uporabo recikliranih odpadkov kot pomembnega, zanesljivega vira surovin v Uniji. Prispevajo tudi k izvajanju pobude EU za surovine¹⁰ in obravnavajo potrebo po preprečevanju nastajanja živilskih odpadkov. Poleg tega ti predlogi v vseh šestih direktivah poenostavljajo zahteve za poročanje.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1 Študije

V predlogih in priloženi oceni učinka so ocenjeni tehnološki in socialno-ekonomski vidiki ter vidiki stroškovne učinkovitosti izvajanja in nadaljnjega razvoja zakonodaje EU o odpadkih. Pripravljen je bil dodatek k oceni učinka z analizo možnih učinkov in dodatnih različic glavnih možnosti politike, opredeljenih v oceni učinka.

2.2 Notranje posvetovanje

Znotraj Komisije je pripravo zakonodajnih predlogov spremljala usmerjevalna skupina za oceno učinka, ki so jo sestavljale različne službe Komisije (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC in ESTAT).

2.3 Zunanje posvetovanje

Komisija je sestavila okvirni seznam vprašanj, ki jih je treba rešiti, prvi razgovori s ključnimi deležniki pa so se začeli februarja 2013. Junija 2013 se je začelo spletno javno posvetovanje v skladu z minimalnimi standardi za posvetovanja, končalo pa se je septembra 2013. Predloženih je bilo 670 odgovorov, ki so izražali veliko zaskrbljenost javnosti nad stanjem v zvezi z ravnanjem z odpadki v EU in velika pričakovanja glede ukrepov EU na tem področju. Od junija do septembra 2015 je potekalo posebno posvetovanje med državami članicami ter širše posvetovanje o krožnem gospodarstvu.

2.4 Ocena učinka

Skupaj s predlogom, sprejetim julija 2014¹¹, sta bila objavljena poročilo o oceni učinka in povzetek. Ocena učinka, ki ostaja glavna analitična podlaga za revidirane zakonodajne predloge, ocenjuje glavne okoljske, socialne in ekonomske učinke različnih možnosti politike za izboljšanje ravnanja z odpadki v EU. Presodijo se tudi različne ravni ciljev, ki se primerjajo

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

⁹ V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki ima prednost preprečevanje, sledijo ponovna uporaba, recikliranje pred energijsko predelavo in odstranjevanje, ki vključuje odlaganje na odlagališča in sežiganje brez energijske predelave.

¹⁰ COM(2008) 699 in COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

z „osnovnim scenarijem“, da se lahko opredelijo najprimernejši instrumenti in cilji ter hkrati zagotovijo čim nižji stroški in čim večje koristi.

Odbor Komisije za oceno učinka je 8. aprila 2014 izdal pozitivno mnenje o oceni učinka in predložil številna priporočila za dopolnitev poročila. Zaprošil je za dodatno pojasnitev opredelitve težave in potrebe po novih srednjeročnih ciljih, krepitev argumentov v prid prepovedi odlaganja na odlagališča z vidika subsidiarnosti in sorazmernosti in v prid enotnim ciljem za vse države članice ter podrobnejšo razlago o tem, kako je v predlogu upoštevana različna uspešnost držav članic.

Na podlagi ocene učinka je bilo ugotovljeno, da bi kombinacija različnih možnosti zagotovila naslednje koristi:

- zmanjšanje upravnega bremena, zlasti za male ustanove ali podjetja, poenostavitev in izboljšanje izvajanja, vključno z ohranitvijo ciljev, ki ustrezajo svojemu namenu;
- ustvarjanje novih delovnih mest – do leta 2035 bi lahko ustvarili več kot 170 000 neposrednih delovnih mest, večino katerih ne bi bilo mogoče preseliti iz EU;
- zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP) – med letoma 2015 in 2035 bi lahko preprečili več kot 600 milijonov ton TGP;
- pozitivni učinki na konkurenčnost sektorjev EU za ravnanje z odpadki in recikliranje ter na proizvodni sektor EU (boljše sheme razširjene odgovornosti proizvajalca, manjša tveganja, povezana z dostopom do surovin);
- gospodarstvo EU bi lahko uporabilo sekundarne surovine, kar bi zmanjšalo odvisnost EU od uvoženih surovin.

Skupaj z zakonodajnim predlogom je bilo izdano tudi analitično obvestilo kot dodatek k oceni učinka. V njem so analizirane številne dodatne možnosti in različice, s katerimi bi se bolje upoštevala različna izhodišča posameznih držav članic.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1 Povzetek predlaganih ukrepov

Glavni elementi predlogov za spremembo zakonodaje EU o odpadkih so:

- uskladitev opredelitev pojmov;
- povišanje cilja priprave komunalnih odpadkov za ponovno uporabo in recikliranje na 65 % do leta 2030;
- povišanje ciljev priprave odpadne embalaže za ponovno uporabo in recikliranje ter poenostavitev sklopa ciljev;
- postopna omejitev odlaganja komunalnih odpadkov na odlagališča na 10 % do leta 2030;
- večja harmonizacija in poenostavitev pravnega okvira za stranske proizvode in prenehanje statusa odpadka;
- novi ukrepi za spodbujanje preprečevanja odpadkov, vključno z živilskimi odpadki, in njihovo ponovno uporabo;
- uvedba minimalnih operativnih pogojev za razširjeno odgovornost proizvajalca;
- uvedba sistema zgodnjega opozarjanja za spremljanje izpolnjevanja ciljev recikliranja;
- poenostavitev in racionalizacija obveznosti poročanja;

– uskladitev s členoma 290 in 291 PDEU o delegiranih in izvedbenih aktih.

3.2 Pravna podlaga in pravica do ukrepanja

S to direktivo se spremeni šest direktiv, ki obravnavajo ravnanje z različnimi vrstami odpadkov. Predlogi za spremembo Direktive 2008/98/ES, Direktive 1999/31/ES, Direktive 2000/53/ES, Direktive 2006/66/ES in Direktive 2012/19/EU temeljijo na členu 192(1) PDEU, predlog za spremembo Direktive 94/62/ES pa na členu 114 PDEU.

Člen 11(2) Direktive 2008/98/ES določa, da se priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov iz gospodinjstev in podobnih odpadkov povečata na najmanj 50 % ter da se priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialno predelavo nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov povečajo na najmanj 70 % do leta 2020. Komisija je morala v skladu s členom 11(4) najpozneje do 31. decembra 2014 pregledati navedene cilje, da bi jih po potrebi okrepila in preučila možnost določitve ciljev za druge tokove odpadkov ob upoštevanju zadevnih okoljskih, gospodarskih in družbenih učinkov določitve ciljev. V skladu s členom 9(c) je morala Komisija do konca leta 2014 na podlagi najboljših razpoložljivih praks določiti cilje preprečevanja nastajanja odpadkov in prekinitve njihove povezave z gospodarsko rastjo za leto 2020, vključno, če bi bilo potrebno, z revizijo kazalnikov iz člena 29(4). Nazadnje je morala Komisija v skladu s členom 37(4) v prvem poročilu, ki je moralo biti pripravljeno do 12. decembra 2014, oceniti več ukrepov, vključno z odgovornostjo proizvajalca za posebne tokove odpadkov, cilje, kazalnike in ukrepe za recikliranje, pa tudi postopke materialne in energijske predelave, ki bi lahko prispevali k učinkovitejšemu izpolnjevanju ciljev iz členov 1 in 4.

Člen 5(2) Direktive 1999/31/ES določa tri cilje za preusmeritev biorazgradljivih komunalnih odpadkov z odlagališč in prepoveduje odlaganje določenih odpadkov na odlagališča. Države članice morajo izpolniti zadnji cilj za preusmeritev biorazgradljivih komunalnih odpadkov z odlagališč do 16. julija 2016. Navedeni cilj se v skladu s členom 5(2) do 16. julija 2014 ponovno pregleda za njegovo potrditev ali spremembo, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja in ob upoštevanju praktičnih izkušenj, ki jih imajo države članice pri uresničevanju prvih dveh ciljev.

Člen 6(1) Direktive 94/62/ES določa ciljne deleže za predelavo in recikliranje odpadne embalaže, ki se v skladu s členom 6(5) določijo vsakih pet let na podlagi praktičnih izkušenj, pridobljenih v državah članicah, ter ugotovitev znanstvenih raziskav in metod vrednotenja, kot sta ocena življenjskega cikla ter analiza stroškov in koristi.

3.3 Načelo subsidiarnosti in sorazmernosti

Predlogi so v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Omejeni so na spremembo zgoraj navedenih direktiv z zagotovitvijo okvira, ki določa skupne cilje, hkrati pa državam članicam omogoča, da same odločajo o konkretnih izvedbenih metodah.

3.4 Obrazložitevni dokumenti

Komisija meni, da so dokumenti, ki pojasnjujejo ukrepe držav članic za prenos direktiv v nacionalno zakonodajo, potrebni za izboljšanje kakovosti informacij o prenosu direktiv.

Zakonodaja o odpadkih se v zakonodajo držav članic pogosto prenese zelo decentralizirano, kar glede na upravno strukturo posamezne države članice vključuje prenos na regionalni ali lokalni ravni in v številne pravne akte. Zato se lahko zgodi, da mora država članica pri prenosu spremenjenih direktiv spremeniti veliko različnih zakonodajnih aktov na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

Predlogi za spremembe se navezujejo na šest različnih direktiv o odpadkih in vplivajo na večje število pravno zavezujočih obveznosti, vključno s celotno spremembo ciljev iz Direktive 2008/98/ES, Direktive 1999/31/ES in Direktive 94/62/ES ter poenostavitvijo Direktive 2000/53/ES, Direktive 2006/66/ES in Direktive 2012/19/EU. To je zapleten pregled zakonodaje o odpadkih, ki lahko vpliva na številne dele nacionalne zakonodaje.

Spremenjeni cilji za ravnanje z odpadki iz spremenjenih direktiv so medsebojno povezani ter bi jih bilo treba previdno prenesti v nacionalno zakonodajo in pozneje vključiti v nacionalne sisteme ravnanja z odpadki.

Predlagane določbe bodo vplivale na veliko različnih zasebnih in javnih deležnikov v državah članicah ter bodo imele pomemben učinek na prihodnje naložbe v infrastrukturo za ravnanje z odpadki. Popoln in pravilen prenos nove zakonodaje je nujen za zagotovitev, da bodo doseženi cilji iz teh direktiv (tj. varovanje zdravja ljudi in okolja, večja učinkovitost rabe virov, zagotovitev delovanja notranjega trga ter preprečitev trgovinskih ovir in omejevanja konkurence v EU).

Zahteva po predložitvi obrazložitvenih dokumentov lahko pomeni dodatno upravno breme za nekatere države članice. Vendar so ti dokumenti potrebni za učinkovito preverjanje popolnega in pravilnega prenosa, ki je iz zgoraj navedenih razlogov bistvenega pomena, poleg tega pa ni nobenega manj obremenilnega ukrepa za učinkovito preverjanje. Obrazložitveni dokumenti lahko tudi znatno prispevajo k zmanjšanju upravnega bremena Komisije pri spremljanju skladnosti; brez njih bi bili za spremljanje metod prenosa v vseh državah članicah potrebni precejšnji viri in številni stiki z nacionalnimi organi.

Glede na zgoraj navedena dejstva je ustrezno od držav članic zahtevati, naj k svojim uradnim obvestilom o ukrepih za prenos priložijo enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med določbami direktiv o spremembi zakonodaje EU o odpadkih in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos.

3.5 Delegirana in izvedbena pooblastila Komisije

Delegirana in izvedbena pooblastila Komisije so skupaj z ustreznimi postopki za sprejetje teh aktov opredeljena v odstavkih 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 in 22 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 2008/98/ES, odstavkih 4, 6, 7, 9 in 10 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 94/62/ES, odstavkih 6 in 7 člena 1 predloga v zvezi z Direktivo 1999/31/ES ter spremembah, predlaganih v členih 1 in 3 predloga v zvezi z direktivama 2000/53/ES in 2012/19/EU.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlogi ne bodo vplivali na proračun Evropske unije, zato jim ni priložena ocena finančnih posledic, predvidena v členu 31 finančne uredbe (Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati zaradi varstva, ohranjanja in izboljšanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, skrbne in preudarne rabe naravnih virov ter spodbujanja bolj krožnega gospodarstva.
- (2) Cilje iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES¹³ glede predelave in recikliranja embalaže in odpadne embalaže bi bilo treba spremeniti tako, da se poveča priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadne embalaže, s čimer bi bolje odražali prizadevanje Unije za prehod na bolj krožno gospodarstvo.
- (3) Da bi se zagotovila večja skladnost zakonodaje o odpadkih, bi bilo tudi treba opredelitve iz Direktive 94/62/ES uskladiti z opredelitvami iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, ki se uporablja za odpadke na splošno.
- (4) Nadaljnje povišanje ciljev iz Direktive 94/62/ES glede priprave za ponovno uporabo in recikliranje odpadne embalaže bi zagotovilo jasne okoljske, gospodarske in družbene koristi.
- (5) S postopnim zviševanjem sedanjih ciljev priprave za ponovno uporabo in recikliranje odpadne embalaže bi bilo treba zagotoviti, da se odpadni materiali z ekonomsko vrednostjo s pravilnim ravnanjem in v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki v vse večjem obsegu in učinkovito predelajo. Na ta način bi morale biti zagotovljene, da se dragocene surovine v odpadkih vrnejo v evropsko gospodarstvo, s čimer bi se

¹² UL C, , str. .

¹³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

¹⁴ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

zagotovil napredek pri izvajanju pobude za surovine¹⁵ in vzpostavitvi krožnega gospodarstva.

- (6) Številne države članice še niso povsem razvile potrebne infrastrukture za ravnanje z odpadki. Zato je treba nujno določiti jasne cilje politike, da materiali, ki jih je mogoče reciklirati, ne bi ostali izgubljeni na dnu hierarhije ravnanja z odpadki.
- (7) Zaradi kombinacije ciljev recikliranja in omejitev za odlaganje odpadkov na odlagališča, določenih v direktivah 2008/98/ES in 1999/31/ES, cilji Unije za energetske predelavo in cilji recikliranja odpadne embalaže iz Direktive 94/62/ES niso več potrebni.
- (8) Ta direktiva določa dolgoročne cilje na področju ravnanja z odpadki v Uniji ter gospodarskim subjektom in državam članicam daje jasne smernice o naložbah, ki so potrebne za doseganje ciljev te direktive. Pri razvoju nacionalnih strategij za ravnanje z odpadki in načrtovanju naložb v infrastrukturo za ravnanje z odpadki bi morale države članice ustrezno uporabiti evropske strukturne in investicijske sklade v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, in sicer s spodbujanjem preprečevanja, priprave za ponovno uporabo in recikliranja odpadkov.
- (9) V ciljih recikliranja odpadne embalaže iz plastike do leta 2025 so bile upoštevane možnosti, ki so bile v času revizije direktive tehnično izvedljive; Komisija lahko predlaga revidirane ravni ciljev za plastiko do leta 2030 na podlagi pregleda napredka, ki ga države članice dosežejo pri izpolnjevanju navedenih ciljev, ter ob upoštevanju razvoja vrst plastike na trgu in novih tehnologij recikliranja ter povpraševanja po reciklirani plastiki.
- (10) Da se zagotovi znatne gospodarske in okoljske koristi, bi bilo določiti ločene cilje recikliranja železnih kovin in aluminija, saj bi se tako recikliralo več aluminija in posledično zagotovili znatni prihranki energije in emisij ogljikovega dioksida. Sedanji cilj priprave za ponovno uporabo in recikliranje kovinske embalaže bi zato bilo treba razdeliti na ločena cilja za ti dve vrsti odpadkov.
- (11) Za namen izračuna, ali so bili cilji priprave za ponovno uporabo in recikliranje doseženi, bi bilo državam članicam treba omogočiti, da v teh količinah upoštevajo proizvode in sestavne dele proizvodov, ki jih za ponovno uporabo pripravijo priznani izvajalci dejavnosti priprave na ponovno uporabo in kavcijski sistemi. Da se zagotovijo usklajeni pogoji za navedene izračune, bo Komisija sprejela podrobna pravila za določanje priznanih izvajalcev dejavnosti priprave za ponovno uporabo in kavcijskih sistemov ter pravila v zvezi z zbiranjem, potrjevanjem in sporočanjem podatkov.
- (12) Da se zagotovi zanesljivost zbranih podatkov o pripravi za ponovno uporabo in recikliranje, je nujno treba določiti skupna pravila za poročanje. Prav tako je pomembno natančneje določiti pravila, v skladu s katerimi bi države članice morale poročati o tem, kaj se učinkovito reciklira in kaj je mogoče upoštevati v količinah, za katere se šteje, da prispevajo k doseganju ciljev recikliranja. V ta namen mora poročanje o izpolnjevanju ciljev recikliranja praviloma temeljiti na količinah, vnesenih v končni postopek recikliranja. Da se omeji upravno breme, bi bilo državam članicam ob upoštevanju strogih pogojev treba omogočiti, da o stopnjah recikliranja poročajo na podlagi izhodnih količin iz sortirnic odpadkov. Izgube mase materialov ali snovi zaradi procesov fizičnega in/ali kemičnega preoblikovanja, ki so neločljivo povezani s

¹⁵

COM(2013) 442.

končnim postopkom recikliranja, se ne bi smelo odšteti od sporočene mase recikliranih odpadkov.

- (13) Da se zagotovi boljše, pravočasno in enotnejše izvajanje te direktive ter predvidijo slabosti pri izvajanju, bi bilo treba vzpostaviti sistem zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnjevanje ciljev.
- (14) Statistični podatki, ki jih predložijo države članice, so za Komisijo bistveni element za oceno skladnosti vseh držav članic z zakonodajo o odpadkih. Kakovost, zanesljivost in primerljivost statističnih podatkov bi bilo treba izboljšati z uvedbo enotne vstopne točke za vse podatke o odpadkih, črtanjem zastarelih zahtev za poročanje, primerjalno analizo nacionalnih metodologij za poročanje in uvedbo poročil o preverjanju kakovosti podatkov.
- (15) Poročila o izvajanju, ki jih države članice pripravijo vsaka tri leta, se niso izkazala kot učinkovito orodje za preverjanje skladnosti in zagotavljanje dobrega izvajanja, temveč so ustvarila nepotrebno upravno breme. Zato je ustrezno razveljaviti določbe, ki državam članicam nalagajo, da pripravijo ta poročila, in za potrebe nadzora skladnosti uporabiti izključno tiste statistične podatke, ki jih države članice vsako leto sporočijo Komisiji.
- (16) Zanesljivo sporočanje statističnih podatkov v zvezi z ravnanjem z odpadki je ključno za učinkovito izvajanje in zagotavljanje primerljivosti podatkov med državami članicami. Zato bi bilo treba od držav članic zahtevati, da pri pripravi poročil o izpolnjevanju ciljev iz Direktive 94/62/ES uporabljajo najnovejšo metodologijo, ki jo razvijejo Komisija in nacionalni statistični uradi držav članic.
- (17) Zaradi dopolnjevanja ali spreminjanja Direktive 94/62/ES bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte v zvezi s členi 6a(2), 6a(5), 11(3), 19(2) in 20. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu in Svetu predloženi sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (18) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje Direktive 94/62/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s členoma 12(3d) in 19. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶.
- (19) Direktivo 94/62/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (20) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih¹⁷ zavezale, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v zvezi s to direktivo upravičena.
- (21) Ker države članice ne morejo ustrezno izpolniti ciljev iz te direktive, tj. po eni strani preprečiti ali zmanjšati vplive embalaže in odpadne embalaže na okolje ter tako

¹⁶ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

¹⁷ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

zagotoviti visoko stopnjo varstva okolja, in po drugi strani zagotoviti delovanje notranjega trga in preprečiti trgovinske ovire ter izkrivljanje in omejevanje konkurence v Uniji, temveč jih je mogoče zaradi obsega ali učinkov ukrepov bolje izpolniti na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Ta direktiva v skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ne presega tega, kar je potrebno za izpolnjevanje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe

Direktiva 94/62/ES se spremeni:

(1) Člen 3 se spremeni:

(a) v točki 1 se črta naslednje besedilo:

„Komisija, če je to primerno, preveri ter po potrebi popravi ponazoritvene primere za opredelitev pojma embalaža iz Priloge I. Prednostno se obravnavajo naslednji predmeti: škatle za zgoščenke in videokasete, cvetlični lončki, cevi in valji, okrog katerih je navit upogljiv material, podlaga samolepilnih etiket in ovojni papir. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(3);“;

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. „odpadna embalaža“ pomeni kakršno koli embalažo ali embalažni material, ki je vključen v pojem odpadke, kot je opredeljen v členu 3(1) Direktive 2008/98/ES Evropskega Parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).“;

(c) točke od 3 do 10 se črtajo;

(d) doda se naslednji drugi odstavek:

„Poleg tega se uporabljajo opredelitve pojmov „odpadek“, „povzročitelj odpadkov“, „imetnik odpadkov“, „ravljanje z odpadki“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „preprečevanje nastajanja“, „ponovna uporaba“, „obdelava“, „predelava“, „priprava za ponovno uporabo“, „recikliranje“, „končni postopek recikliranja“ in „odstranjevanje“ iz člena 3 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta.“.

(2) V drugem pododstavku člena 4(1) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Ti drugi ukrepi so lahko nacionalni programi, spodbude za zmanjševanje vplivov embalaže na okolje s pomočjo shem razširjene odgovornosti proizvajalca ali podobne akcije, ki se sprejmejo, če je ustrezno, po posvetovanju z gospodarskimi subjekti in so zasnovane za zblíževanje in izkoriščanje številnih spodbud, podanih v državah članicah za namene preprečevanja nastajanja odpadkov. Ti ukrepi so v skladu s cilji te direktive, kot so opredeljeni v členu 1(1).“.

(3) Člen 6 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti s „Predelava, ponovna uporaba in recikliranje“;

(b) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke (f) do (i):

(f) najpozneje do 31. decembra 2025 se bo za ponovno uporabo pripravilo in recikliralo vsaj 65 masnih % vse odpadne embalaže;

(g) najpozneje do 31. decembra 2025 bodo izpolnjeni naslednji minimalni ciljni masni deleži priprave za ponovno uporabo in recikliranje naslednjih posebnih materialov, ki jih vsebuje odpadna embalaža:

- (i) 55 % plastike;
- (ii) 60 % lesa;
- (iii) 75 % železnih kovin;
- (iv) 75 % aluminija;
- (v) 75 % stekla;
- (vi) 75 % papirja in kartona;

(h) najpozneje do 31. decembra 2030 se bo za ponovno uporabo pripravilo in recikliralo vsaj 75 masnih % vse odpadne embalaže;

(i) najpozneje do 31. decembra 2030 bodo izpolnjeni naslednji minimalni ciljni masni deleži priprave za ponovno uporabo in recikliranje naslednjih posebnih materialov, ki jih vsebuje odpadna embalaža:

- (i) 75 % lesa;
- (ii) 85 % železnih kovin;
- (iii) 85 % aluminija;
- (iv) 85 % stekla;
- (v) 85 % papirja in kartona.“;

(e) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Odpadna embalaža, izvožena iz Unije, se lahko količini, ki se upošteva za izračun doseganja ciljev iz odstavka 1, prišteje samo v tisti državi članici, kjer je bila zbrana, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 6a(4) in če v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (*) izvoznik lahko dokaže, da je pošiljka skladna z zahtevami navedene uredbe in da je bilo ravnanje z odpadki zunaj Unije izvedeno pod pogoji, ki so enakovredni tistim, ki se zahtevajo na podlagi zadevne okoljske zakonodaje Unije.

3. Odpadna embalaža, poslana v drugo državo članico za namene priprave za ponovno uporabo, recikliranje ali predelavo v tej drugi državi članici, se lahko količini, ki se upošteva za izračun doseganja ciljev iz odstavka 1(f) do (i), prišteje samo v tisti državi članici, kjer je bila zbrana.

(*) Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).“;

(d) odstavki 5, 8 in 9 se črtajo.

(4) Vstavi se naslednji člen 6a:

„Člen 6a

Pravila za izračun doseganja ciljev iz člena 6

„1. Za namene izračuna, ali so izpolnjeni cilji iz člena 6(1)(f) do (i):

(a) se masa reciklirane odpadne embalaže razume kot masa odpadne embalaže, vnesene v končni postopek recikliranja;

(b) se masa odpadne embalaže, pripravljene na ponovno uporabo, razume kot masa odpadne embalaže, ki jo je predelal ali zbral priznan izvajalec dejavnosti priprave za ponovno uporabo in v zvezi s katero so bile opravljene vse potrebne dejavnosti pregledovanja, čiščenja in popravil, da bi se omogočila ponovna uporaba brez nadaljnjega sortiranja ali predhodne obdelave;

(c) države članice lahko vključijo proizvode in sestavne dele proizvodov, ki so jih za ponovno uporabo pripravili priznani izvajalci dejavnosti priprave za ponovno uporabo ali kavcijski sistemi. Za izračun prilagojene stopnje odpadne embalaže, pripravljene za ponovno uporabo in recikliranje, ob upoštevanju mase proizvodov in sestavnih delov proizvodov, pripravljenih za ponovno uporabo, države članice uporabijo verificirane podatke, ki jih zagotovijo izvajalci dejavnosti, in enačbo iz Priloge IV.

2. Da se zagotovijo harmonizirani pogoji za uporabo odstavka 1(b) in (c) in Priloge IV, Komisija v skladu s členom 21a sprejme delegirane akte za opredelitev minimalnih zahtev glede kakovosti in operativnih zahtev za določanje priznanih izvajalcev dejavnosti priprave za ponovno uporabo in kavcijskih sistemov, vključno s posebnimi pravili v zvezi zbiranjem, potrjevanjem in sporočanjem podatkov.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se masa izhodnih količin iz katere koli dejavnosti sortiranja lahko sporoči kot masa reciklirane odpadne embalaže, pod pogojem, da:

(a) se takšni izhodni odpadki pošljejo v končni postopek recikliranja,

(b) je masa materialov ali snovi, ki se ne pošljejo v končni postopek recikliranja in se odstranijo ali se uporabijo za energijsko predelavo, manjša od 10 % skupne mase, ki se sporoči kot reciklirana.

4. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže, da zagotovijo, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3(a) in (b). Sistem lahko sestoji iz elektronskih registrov, vzpostavljenih na podlagi člena 35(4) Direktive 2008/98/ES, tehničnih specifikacij za zahteve glede kakovosti sortiranih odpadkov ali kakršnih koli enakovrednih ukrepov za zagotavljanje zanesljivosti in točnosti zbranih podatkov o recikliranih odpadkih.

5. Za namene izračuna, ali so bili cilji iz člena 6(1)(f) do (i) doseženi, lahko države članice upoštevajo tudi recikliranje kovin, ki poteka v okviru sežiganja, in sicer sorazmerno z deležem sežgane odpadne embalaže, pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo določene zahteve glede kakovosti. Države članice uporabljajo skupno metodologijo, določeno v skladu s členom 11a(6) Direktive 2008/98/ES.“.

(5) Vstavi se naslednji člen 6b:

„Člen 6b

Poročilo zgodnjega opozarjanja

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročila o napredku pri doseganju ciljev iz člena 6(1)(f) do (i), in sicer najpozneje tri leta pred iztekom posameznega roka iz navedenih določb.

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) oceno v zvezi z izpolnjevanjem ciljev za vsako državo članico;
- (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ne bodo pravočasno izpolnile navedenih ciljev, ki se mu priložijo ustrezna priporočila za zadevne države članice.“.

(6) Člen 11(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 21a sprejme delegirane akte za določitev pogojev, pod katerimi se koncentracije iz odstavka 1 ne uporabljajo za reciklirane materiale in proizvode v zaprtih in nadzorovanih verigah, ter za določitev vrst embalaže, ki so izvzete iz zahteve iz tretje alinee odstavka 1.“.

(7) Člen 12 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z „Informacijski sistemi in poročanje“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Zbirke podatkov iz odstavka 1 vključujejo podatke, navedene v Prilogi III, in zagotavljajo zlasti informacije o velikosti, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže, vključno z informacijami o toksičnosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo, na ravni posameznih držav članic.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) vstavijo se naslednji odstavki 3a, 3b, 3c in 3d:

„3a. Države članice podatke v zvezi z doseganjem ciljev iz člena 6(1)(a) do (i) Komisiji sporočijo za vsako koledarsko leto. Te podatke sporočijo v elektronski obliki v 18 mesecih po izteku leta poročanja, na katerega se nanašajo zbrani podatki.

Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 3d. Prvo poročanje zajema podatke za obdobje od 1. januarja [*vstaviti leto začetka veljavnosti te direktive + 1 leto*] do 31. decembra [*vstaviti leto začetka veljavnosti te direktive + 1 leto*].

3b. Podatkom, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, se priložita poročilo o preverjanju kakovosti in poročilo izvajanju člena 6a(4).

3c. Komisija pregleda podatke, sporočene v skladu s tem členom, in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. Poročilo zajema oceno organizacije zbiranja podatkov, virov podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnosti, zanesljivosti, pravočasnosti sporočanja in doslednosti teh podatkov. Ocena lahko vključuje posebna priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi vsaka tri leta.

3d. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za podatke, ki se sporočijo v skladu z odstavkom 3a. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 21(2).“;

(e) odstavek 5 se črta.

(8) Člen 17 se črta.

(9) Člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija sprejme izvedbene akte, potrebne za prilagoditev sistema prepoznavanja iz člena 8(2) in šeste alinee drugega odstavka člena 10 znanstvenemu in tehničnemu napredku. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 21(2).

2. Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 21a sprejme delegirane akte za spremembo ponazoritvenih primerov za opredelitev pojma embalaža iz Priloge I.“.

(10) Člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Posebni ukrepi

Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 21a sprejme delegirane akte, potrebne za reševanje vseh težav pri uporabi določb te direktive, zlasti v povezavi z inertnimi embalažnimi materiali, ki se dajejo na trg v Uniji v zelo majhnih količinah (približno 0,1 masnega %), primarno embalažo za medicinske pripomočke in farmacevtske proizvode, manjšo embalažo in razkošno embalažo.“.

(11) Člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

Postopek v odboru

1. Za namene členov 12(3d) in 19(1) Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“.

(12) Vstavi se naslednji člen 21a:

„Člen 21a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese v skladu s pogoji iz tega člena.

2. Pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 6a(2), 11(3), 19(2) in 20 se prenesejo na Komisijo za nedoločen čas od [vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive].

3. Pooblastila iz členov 6a(2), 11(3), 19(2) in 20 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastil iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 6a(2), 11(3), 19(2) in 20, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet delegiranemu aktu ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta Evropski parlament in Svet pred iztekom tega roka Komisijo obvestila, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

(13) Priloga III k Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

(14) K Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži se doda Priloga IV v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [vstaviti datum osemnajst mesecev po začetku veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik